

1201

Boigs

(ALDC, VIII, 1892. *Boigs*)

El pl. de *boig* (veg. mapa 1323 per a l'ètim i els seus canvis) es va formar amb l'addició d'una *-s*, *boigs*, pron. *bo[tʃ]*, com en sg., o *boits* ("en verdader català" 30, oposat a *bojos*) (o també *boi[tʃ]* 22, 38); aquesta podria ser la primera evolució de *BAUDIUS, a través de *boio > *bojo > *boi* o *bo[dʒ]o* > *bo[tʃ]*, amb un pl. que oscil·lava entre l'esmentat *boits* o la seva desafricació *bois, equiparat a *rois*, l'addició del suf. *-os*, *bojos*, amb iod probablement segregada, *boijos*, l'africació en *botjos* 98, 122, 188 i el seu ensordiment, *botxos*, a partir del sg. *bo[tʃ]*, i la var. diferenciada, de matriu oc., *bogis* 7 de Formiguera.

Per a *locos* (o *llocos*), amb *o* tònica oberta o tancada, i els sinònims *bobos* 70, *macos* 85, *trastornats* 181 i *dements* 181, veg. mapa 1323.

Pel que fa als pl. de mots aguts acabats en *-ig*, pron. [tʃ], aquests admeten les formes terminades en *-jos* (o *-tjos*), per tant *bojos*, però són preferibles les formes en *-gs*, per tant *boigs* (Fabra, 1956: 27), norma confirmada i matisada per la *GIEC* (pàg. 179): "Les formes amb la vocal *o* són les més generals en l'actualitat, però les formes tradicionals sense aquesta vocal encara mantenen una certa vitalitat en parlars baleàrics i en menor mesura valencians, i són habituals en la llengua escrita més formal", mentre que el *DIEC*₁, 1995 (pàg. LII) les considerava d'ús indistint. Segons la *PEOLC Morfologia*, són pròpies de l'àmbit general de la llengua tant les formes en *-os* com les formes en *-s*.

